N°. 579. **DE GRONDWET.** 1855.

VERSCHIJNT
Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

ABONNEMENTSPRIJS:
Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . . . *f* 4.50.
Voor de overige steden des Rijks . . . . . . » 5.50.

DONDERDAG 5 APRIL.

UITGEVER-DIRECTEUR:
C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.
Hoofd-Correspondenten, M. Schooneveld en Zoon, Beurssteeg, te Amsterdam.
Brieven franco aan het Bureau De Grondwet.
Jan Hendrikstraat, n°. 259.

PRIJS DER ADVERTENTIEN:
Van één tot zes regels. . . . . *f* 1.00.
Voor elken regel meer. . . . . » 0.15.
Behalve de 35 cts. zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijk en overlijden worden geplaatst tegen betaling van *f* 1, het zegelregt daaronder begrepen.

De *Amsterdamsche Courant* levert heden haar *vijfde* artikel over, of liever *tegen* het regerings-voorstel tot afschaffing der belasting op het gemaal,

Dat artikel begint met de »tentoonstelling« van het geheele hervormingsplan, van het afschaffersgild,« waaronder nu ook, volgens de *Amsterdamsche*, deze Regering is opgenomen, bij welk onderzoek de *merkwaardige ontdekking* wordt gedaan, dat eigenlijk de geheele schandelijke toeleg van dat afschaffers-gild daarop neêrkomt, dat men de rijken veel meer dan tot dusver wil doen betalen, en den mingegoede goedkoop voedsel, goedkoope brandstof verschaffen!

Inderdaad: wij gelooven dat de *Amsterdamsche*, zoo goit, *nu*, achter het geheim der »zamenspanning« is geraakt.

Wat eene vermetelheid! Nog meer, wat eene *schandelijkheid*, om den arme *goedkoop* voedsel, *goedkoope* brandstof te durven bezorgen!! Wat is, na de ontdekking van *dezen* snooden toeleg van het afschaffersgild, natuurlijker dan de verbolgenheid van de *Amsterdamsche*, van hare spijtige aanvallen tegen een Ministerie, dat betoont meer liefde voor de portefeuille te bezitten dan voor de handhaving van den, met de *Amsterdamsche* gemeenschappelijk gekweekten haat tegen al dat pogen, om den armen man iets meer te geven dan de toegeworpen gift der weldadigheid?

De *Amsterdamsche* houdt zich dan ook perfect, en zij, die steeds gewoon was ook de apologie van den gemeente-accijns op het gemaal te schrijven, voert argumenten aan, ten betooge, dat het voorstel der Regering *niets beteekent*, als ook niet de gemeentelijke accijns worde *afgeschaft*. Wij zien alzoo onze oude zuster, die anders zoo ver achteraan voortstrompelt, nu in jonge drift, niet alleen het »afschaffersgild« *voorbijstreven*, maar ZELFS den heer VAN HALL, die toch, volgens de *Nieuwsbode*, reeds zoo vele jaren zat te treuren, omdat de mingegoede niet meer bevoordeeld en de rijke niet sterker belast was!!

Ziethier wat de *Amsterdamsche* zegt:

»Het opschrift der wetsvoordragt luidt: afschaffing van den accijns op het gemaal en gedeeltelijke vervanging daarvan door eene heffing bij hoofdelijken omslag. De inhoud beantwoordt niet aan dien weidschen titel. Het wordt aan de gemeenten vrijgelaten, den aanslag uit de inkomsten der gemeenten te kwijten, en evenzeer die inkomsten te ontleenen uit de belasting op het gemaal als uit elke andere bron. Het wordt zelfs door de regering niet in twijfel getrokken, dat de heffing dier belasting in de groote gemeenten zal voortduren, en tot welk een bedrag zij dien willen opvoeren wordt aan haar overgelaten. *Veel*, zegt ons de Memorie van Toelichting en wij zouden bijkans zeggen, *alles* zal afhangen van de uitvoering der wet, wanneer, voegt zij er bij, zoo als te wachten is, de groote gemeenten de heffing bij collecte (welke voor de ingezetenen weinig ongerief baart) behouden en daaruit aan het rijk het bedrag betalen, dat zij in den hoofdelijken omslag hebben bijgedragen, waartoe de artikelen 6 en 22 de gelegenheid zullen verschaffen; dan zal voor de geringe middenklasse in de steden, voor wie de directe belastingen reeds dikwijls bezwaar opleveren, dat bezwaar door den voorgestelden hoofdelijken omslag niet worden verhoogd. Ten platte lande daarentegen, waar tegen de collecte de meeste klagten zijn opgegaan, zal de hoofdelijke omslag weinig ongerief baren.

De afschaffing van het gemaal in de gemeenten ten platte lande, het behoud dier belasting in de steden ligt dus in het willen der regering. Deze kunnen eene belasting op het gemaal heffen tot zoodanig bedrag als zij goedvinden, ten einde te voorzien in de bijdrage tot de rijksbelasting en daarenboven haar met 100 opcenten bezwaren ter voorziening in de plaatselijke uitgaven. Het is natuurlijk te voorzien dat de gemeenten, die volgens de gemeentewet reeds overgegaan zijn tot een hoofdelijken omslag, volgens de grondslagen aldaar aangewezen zich niet wagen zullen een nieuwen hoofdelijken omslag in te voeren op geheel andere grondslagen, zoo als die door de regering worden voorgesteld. De meeste gemeentebesturen, wel beseffende aan hoe vele bezwaren het voorstellen van een hoofdelijken omslag onderhevig is en hoe veel verbittering bij te weeg brengt, zullen zich daarvan wijselijk onthouden. De belasting op het gemaal zal in de gemeenten ten platten lande verdwijnen, in de steden behouden blijven.

De ingezetenen van het platteland mogen daarover juichen, de stedelingen zullen daardoor eene bittere teleurstelling ondervinden. Moeten wij dan — zullen zij niet zonder grond zeggen — voortdurend aan de belasting blijven onderworpen, waarvan de druk door de regering is erkend en *steeds achterstaan bij de plattelandsbewoners*, die zóó vele voordeelen ontleenen uit den hoogen prijs der grondvruchten en in zóó velerlei opzigten aan de werking der belastingen ontsnappen? Het zal blijken, dat de zoo hoog opgevijzelde afshaffing van het gemaal voor een aanzienlijk deel der natie een ijdele herschenschim is. De inning der belasting voor de steden, omgeven door het van de belasting bevrijde platteland, zal geen gering bezwaar opleveren, en het zal aan velen toeschijnen, dat zulk eene bevoorregting van de ingezetenen van het platteland boven de stedelingen ten opzigte eener rijksbelasting weinig strookt met de gelijkmatige belasting, welke de grondwet beoogt. Zou op deze wijze, mogen wij vragen, aan het verlangen voldaan zijn van het afschaffingsgeld, waarvan wij het hooggestemde plan hierboven schetsten?

Op deze beschouwingen komen wij in een volgend nommer terug.

De Nederlander eindigt haar antwoord op ons artikel, waarbij wij den aard en de strekking der grondwetsherziening van 1818 beschouwde, met de volgende zinsnede:

»*De Grondwet* gelieve, zelfs in de naauwgezetheid »van haar eerbied voor het wettig gezag, niet te vergeten, dat *historische waarheid* de grondslag is van »*politiek overleg*.«

Die heusche vermaning is op ons niet toepasselijk, maar wel geven wij haar, met verdubbelden ernst, *de Nederlander* terug.

Is het *historische waarheid*, wat zij aanhaalt, of bloote redenering over sommige, op zich zelf staande feiten, die wij nooit hebben ontkend, maar die ons nimmer vrijheid gaven tot dergelijke conjectures als men op anti-revolutionnairen trant ook ten opzigte der *gebeurtenissen* van 1848 van toepassing maakt en die het verwijt van *reconstructie* niet kunnen ontgaan?

Op anti-revolutionnairen trant?

Ja, want als men de *feiten* verwringt en illustreert, dan kan men zich niet beroemen een handhaver te zijn van de *historische waarheid*.

Wij spreken zelfs niet van vroegere gebeurtenissen, letten wij slechts op die der laatste jaren.

De *feiten* zelven zijn, omdat ze nog zoo versch in 't geheugen liggen, wel wat moeijelijk te reconstruëren; maar let slechts op:

de omstandigheden, waardoor en waaronder de scheuring des Rijks in October 1830 plaats vond;

den tiendaagschen veldtogt;

de finantiële tekorten;

de vrijwillige leening van Maart 1844;

het stelsel van behoud vóór en na 1848, zoo als het in personen en gebeurtenissen te voorschijn trad;

de grondwetsherziening;

de April-beweging;

en vergelijk daarmede het geschrijf van *de Fakkel* en *de Nederlander* en men zal ontwaren, »*wat de strijd voor historische waarheid beduidt.*«

Niet zonder belang, bij de beoordeeling der noodzakelijkheid van de afschaffing der belastingen op het gemaal, zijn de mededeelingen, welke door den heer L. A. VAN MEERTEN worden gedaan over *de maïs of Turksche tarwe, als voedsel voor den mensch in Nederland*, geplaatst in het »*Tijdschrift, ter bevordering van Nijverheid.*« Uit die mededeelingen toch blijkt ten klaarste, hoezeer die tarwe uitnemend geschikt is, om als voedingsmiddel hier te lande te dienen. Die waarde laat zich, volgens het gevoelen van Prof. MULDER, het best bepalen uit de vergelijking van de hoofdbestanddeelen der gewone graansoorten en van de aardappelen. Die bestanddeelen worden door eene scheikundige behandeling ontdekt, en wij weten reeds van elders, dat de proteïne, als het voedend beginsel, de meerdere of mindere mate der voedende kracht bepaalt.

Uit het bekende werk van Prof. MULDER, over »*de voeding der Nederlanders*« (wij bedoelen dat in 1854 is verschenen, niet het vroegere; want daarin is groot verschil), wordt een vergelijkende staat overgenomen, en daarbij, het zijn de woorden van den heer VAN MEERTEN, opgemerkt, dat »de hoeveelheid eiwit in de maïs »niet verre af is van de gebruikelijke tarwe-soorten, »en, voor het overige, tamelijk gelijk is aan die, »welke van de goed voedende rogge, gerst en haver »is opgegeven; maar, terwijl deze laatste, gelijk ook »de tarwe, bij de zetmeeldeelen ook vele vezelstof be»vat, en het zetmeel naar evenredigheid in de maïs »meer is, pleit dit voor hare betrekkelijke deugdzaam»heid, op grond van de door den gemelden Hoog»leeraar, bij gelegenheid van het schrijven van zijn »werk over de voeding der Nederlanders, nu meer be»paald betoogde nuttigheid en noodzakelijkheid van eene »betrekkelijke hoeveelheid daarvan, in een zeker deel »van de voeding. Het meerdere, dat de maïs er van »bevat, treedt in de plaats van het onverteerbare of »minder verteerbare in de andere, en zelfs in de tarwe. »Dit zetmeel ontwikkelt in de maag spoedig; de vezel»stof of zemelen daarentegen minder of geheel niet; »daarbij bevat de maïs eene aanmerkelijk grootere hoe»veelheid *reeds geformeerd vet*, dat, behalve het in de »maag en in de verteringsorganen uit het zetmeel te »formeren, nog eene aanmerkelijke bijdrage geeft voor »de voeding.«

Die mededeelingen nemen in belangrijkheid toe, als men de vraag beantwoord vindt in hoever het maïsmeel tot het vervaardigen van brood geschikt is, waaruit blijkt, dat de vermenging van maïs met tarwemeel om brood te bakken, bijzonder wordt aanbevolen, en genomen proeven tot uitkomsten hebben geleid, die allezins bevredigend kunnen worden genoemd.

En nu zal het wel niet noodig zijn in het breede te ontwikkelen, welken belangrijken invloed het toenemend gebruik van maïs moet uitoefenen op het verbruik van tarwe. Het spreekt toch van zelf, dat de gedeeltelijke vermenging van tarwe- en maïs meel, in verband staat tot de invordering van den rijks-accijns op het gemaal. Er zijn wettelijke voorschriften, welke die vermenging verbieden, omdat de maïs met de rogge gelijk gesteld, aan een minder bedrag van accijns onderworpen is. Hoe moeijelijk het is aan die voorschriften stiptelijk de hand te houden, wordt niet meer betwijfeld. Een onvermijdelijk gevolg van het toenemend gebruik van dit voedingsmiddel zal dus zijn eene gestadige vermindering der opbrengst van den accijns op het gemaal, tenzij, wat onmogelijk en ongeoorloofd is, het gebruik van een nieuw, minder kostbaar middel voor dagelijksche voeding door den fiscus zou worden belemmerd.

De toestand van het hooger onderwijs wordt zeldzaam ter sprake gebragt. Alleen dán wanneer het theologische quaestiën en kerkelijke geschillen betreffen, wordt de naam van eene of andere Hoogeschool en soms van een Hoogleeraar genoemd, of wel eens door het slijk gesleept.

Het dagblad *de Nederlander*, het tijdschrift *de Vereeniging* — de anti-revolutionnaire partij in één woord — eigent zich de bevoegdheid toe, om te beslissen *waar* en *door wie* de wetenschap, naar eisch der belangen *van de Natie*, gedoceerd wordt.

De Natie hecht zich aan die beslissing niet.

Als zelfs opzettelijk en onverbloemd gewezen wordt op den verderfelijken invloed, die het onderwijs in de voorbereidende wetenschappen beheerscht, als het door ongeloovige en het Christendom vijandige mannen gegeven wordt, dan onderzoekt men alligt, of de Natie aan dat oordeel haar zegel hecht en of de gebrandmerkte school op eene kennelijke wijze de gevolgen van het uitgesproken vonnis ondervindt?

Onder den indruk van *deze* overweging kwam ons

ter hand de opgaaf van het getal studenten bij de verschillende faculteiten der Hoogescholen, ingeschreven op den 31 December 1853, gevoegd bij het Regeringsverslag nopens den staat der Hooge-, Middelbare- en Lagere scholen over 1853—1854.

En wat hebben wij gevonden? Waar het verwijt der anti-revolutionnaire partij schijnt te moeten gelden, daar bevinden zich de meeste studenten in de *Godgeleerdheid*. Waar bijvb. de opleiding in de *Wis- en Natuurkunde* aan een meer of min anti-revolutionnairen Hoogleeraar is toevertrouwd, treft men het *minste getal* studenten aan.

Zulk eene statistiek levert verschillende proeven op, waaruit men den heerschenden geest der Natie en haar oordeel over de bestaande instellingen van hooger onderwijs eenigermate kan leeren kennen. Men noeme dien geest zoo men wil; men kenne het oordeel niet vrij van schadelijk vooroordeel: wij, die ons niet laten beheerschen door „een volkswaan van den dag”; wij letten slechts op den invloed, dien het geschrijf uitoefent van hen, die meenen, dat *zij* uitdrukken den geest en het beginsel *van de kern der Natie*, en dàn — het worde ons niet ten kwade geduid — wordt ons, onwillekeurig, bij de aanschouwing van hetgeen *werkelijk* plaats heeft, een glimlach afgeperst.

Niet ten onregte meenden wij gister er op te mogen wijzen, dat de negentiende eeuw, schoon min of meer met een koud egoïsme besmet, ook hare liefelijke lichtzijde heeft. Wij vroegen: beschijnt niet de tegenwoordige algemeene liefdadigheid als eene vriendelijke zon die treurige plekken op het veld der maatschappij, en weegt haar koesterende werking niet op tegen den schadelijken invloed van den egoïstischen geest der eeuw? Brengt zij niet heul en troost dáár, waar ongeluk en tegenspoed wonden geslagen heeft? Wijdt ze niet al hare krachten tot veredeling van het lot der mingegoede klasse? Het antwoord op die vragen moet, gewis, bevestigend zijn, wanneer men let op de vele inrigtingen, die met den dag verrijzen en zich ten doel stellen, om de minvermogenden en onvermogenden op velerlei wijzen te gemoet te komen. Vooral is dit ook het geval wat geneeskundige hulp betreft, getuigen de onderscheidene zieken-bussen, fondsen, societeiten, enz. Het is echter niet te ontkennen, dat er *één* stand in de maatschappij is, voor welke deze inrigtingen minder geschikt zijn: wij bedoelen den fatsoenlijken middenstand. Om daarin nu te gemoet te komen is te Amsterdam, onder directie van den heer J. Bos, als directeur, en onder toezigt van de heeren Professor Vrolik en F. W. Fabius, eene Vereeniging tot onderlingen waarborg tegen kosten door ziekte veroorzaakt, opgerigt. In het toelichtend voorwoord wordt het bezwaar, dat er voor den middenstand in gelegen is om aan zieken-fondsen deel te nemen, even helder als overtuigend uiteengezet. Teregt wordt daar opgemerkt:

„In de eerste plaats is men niet vrij in de keuze van een geneesheer; en wie ziet zich niet met weêrzin verpligt tot het aannemen van een geneesheer, hoe geschikt en kundig overigens ook, in wien hij meent zijn volle vertrouwen niet te kunnen stellen? Zoo toch vertrouwen in den geneesheer al geene genezing aanbrengt, is het niet te ontkennen, dat het gemoed van den lijder er door gerust gesteld en gesterkt wordt. De drukkende bepalingen voorts, uit den aard der zaak aan alle bussen verbonden, eene zekere overeenkomst tusschen haar en armen-verpleging, de afhankelijkheid daaruit ontstaande, dit alles te zamen maakt, dat een groot aantal personen, die om finantiële redenen eigenlijk verpligt zouden wezen tot dergelijke inrigting toe te treden, zich liever opofferingen getroosten, die dikwerf hunne krachten te boven gaan, en zij hierdoor met maatschappelijken ondergang bedreigd worden, gelijk menig huisvader zulks na langdurige ziekte in zijn huisgezin ondervond.”

Om nu den onbemiddelden, doch fatsoenlijken man hierin te gemoet te komen, heeft men het denkbeeld opgevat eene vereeniging te vormen, waarop het beginsel van onderlingen waarborg wordt toegepast; eene vereeniging, wier leden de jaarlijksche onkosten van geneesheer en artsenijen voor elkander bestrijden.

Door de vereeniging worden vergoed alle kosten van geneesheeren (med. doctor en plattelands heelmeester), en voor geneesmiddelen, in geval van ziekte van een der leden van het gezin der deelnemers, waarvoor is deelgenomen. Hieronder zijn echter niet begrepen de kosten van heelkundige verpleging, met uitzondering evenwel van zoodanige heelkundige hulp (petite chirurgie), als bij bestaande ziekte door den geneesheer wordt voorgeschreven of verleend. De vergoeding geschiedt door betaling der genoemde kosten, van wege de directie der vereeniging, en het gezamenlijk bedrag dezer kosten wordt gevonden door middel van omslag over de deelnemers. Het honorarium voor heeren geneeskundigen (med. doctoren en plattelands geneesheeren) zal door de vereeniging worden voldaan als volgt: onder en tot 20 visites, 75 cents per visite; meer dan 20 visites, 60 cents per visite voor de stad Amsterdam; voor de overige plaatsen, waar deze vereeniging in werking mogt komen, zal dit honorarium door de directie kunnen worden geregeld, in overeenstemming met de plaatselijke gebruiken.

De vereeniging bestaat uit vier klassen: de eerste uit gezinnen van 1 tot 3; de tweede van 4 tot 6, de derde van 7 tot 9, en de vierde van 10 tot 12 personen.

De kosten bij de deelneming zijn 1 gulden voor de acte van deelneming, en vervolgens voor administratie-kosten jaarlijks 2 gulden 50 cents voor de deelnemers in de tweede klasse, en 3 gulden voor de derde en vierde klasse. De inleg, welke zal bedragen voor de deelnemers in de eerste klasse 4 gulden, tweede klasse 6 gulden, derde en vierde klasse 8 gulden, strekt tevens tot maatstaf voor de verhouding, waarop de omslag zal geschieden. Deze inleggelden worden gedurende vier jaren herhaald, ter vorming van een reserve-fonds. Zij zullen dadelijk door de directie worden overgebragt op het Grootboek der Nationale Schuld, en zal geene afschrijving daarvan kunnen geschieden, dan op aanvraag der Directie, met mede-onderteekening van een der commissarissen. De renten van deze inschrijving, die door den directeur zullen worden ontvangen, moeten voor $\frac{3}{4}$ daarvan strekken in mindering van den omslag, terwijl $\frac{1}{4}$ daarvan jaarlijks bij het kapitaal zal worden gevoegd.

Wij gelooven, dat eene zoo nuttige instelling zich zelve aanbeveelt, en geene aanprijzing behoeft. Wij hebben ons dan ook alleen bepaald bij eene uiteenzetting van haar doel en strekking.

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZIGT.

Meer dan ooit kunnen wij onze lezers raden de onderhandelingen te Weenen geduldig af te wachten. Het blijkt thans, dat de zending van lord John Russell vóór Paaschen niet volbragt zal zijn. Het is dan ook niet waarschijnlijk dat hij vóór dat tijdstip te Londen zal terug keeren. De Engelsche minister van kolonien zal ook dàn, zelfs wanneer het parlement hare werkzaamheden hervat heeft nog niet in functie treden.

Eene depêche uit Weenen van 3 April meldt, dat de onderhandelingen tot na het Paaschfeest zijn uitgesteld.

Na Paaschen is nog al eene zeer onbepaalde aanwijzing.

Volgens de *Times* zou daarmede bedoeld worden de 16 April. Dit blad zegt, dat de hervatting der conferentien eerst op dat tijdstip zal plaats hebben. Dit zou aanleiding geven tot het vermoeden, dat ook de plenipotentiarissen het antwoord van Rusland op het laatste ultimatum willen afwachten, zoo als dit door de Westersche mogendheden is vastgesteld, een antwoord dat niet vóór het midden dezer maand te Weenen kan aankomen.

De *Times* schijnt, naar ons voorkomt, te vergeten, dat de Russische regering, om op dit ultimatum te antwoorden, daarvan eerst mededeeling moet ontvangen; en opdat die mededeeling kunne plaats hebben is het noodig, dat de conferentien geopend worden nadat de heer Drouyn de Lhuys te Weenen aangekomen is. De Fransche minister zal zich, bovendien, niet naar de hoofdstad van Oostenrijk begeven, om daar gedurende een 12tal dagen de hervatting der conferentien af te wachten. De beraadslagingen zullen dan stellig vóór den 16 dezer maand hervat worden; maar het is ook tevens zeer waarschijnlijk, dat prins Gortschakoff en de heer Titoff kennis bekomende van de voorstellen, waarvan de heer Drouyn de Lhuys de overbrenger is, deswege nadere instructien van hunne regering zullen willen afwachten en het antwoord daarop kan eerst in de tweede helft der maand April te Weenen komen.

De *Morning Post* meldt, dat de conferentien te Weenen tot 9 dezer verdaagd zijn in afwachting van de aankomst van den heer Drouyn de Lhuys en van nadere instructien voor de Russische gevolmagtigden.

Alsdan zal het derde punt het eerst in beraadslaging komen en verwacht men eene eindbeslissing nog in de paaschweek.

Indien de heer Nesselrode zich ook naar Weenen begeeft om deel te nemen aan de conferentien, gelijk aangekondigd is, welligt zou dit de ontknooping verhaasten, daar de kanselier van het Keizerrijk in dit geval voorzien moet zijn van de volmagten, die het onnoodig maken nadere instructien te vragen; maar er is nog niets zekers van die reis van den nestor der Russische diplomatie naar Weenen.

Het was eergister ten negen ure, dat de heer Drouyn de Lhuys van Parijs naar Weenen vertrok. Hij zal Berlijn niet doortrekken; men zegt dat zijne gezondheid hem niet toelaat om zoo spoedig te reizen als aanvankelijk ondersteld werd.

De *Moniteur* meldde gister zelfs, dat gedurende de afwezigheid van den heer Drouyn de Lhuys het departement van buitenlandsche zaken zal beheerd worden door den heer Thounevel, minister-plenipotentiaris.

Men spreekt, doch slechts ter loops, van een antwoord van Oostenrijk op de laatste Pruissische circulaire van 16 Maart. De toon van dit document is zeer bitter en dit moet ook het geval zijn met het Oostenrijksch antwoord. Doch tot dus ver is dit slechts een los gerucht. De dagteekening van het antwoord wordt ook niet opgegeven.

Uit Konstantinopel zijn berigten en brieven ontvangen. Zij voegen echter weinig nieuws bij het overzigt der nieuwstijdingen, dat de telegraaf ons eergister heeft medegedeeld. Wij hebben reeds melding gemaakt van de verschillende schermutselingen, welke in de laatste tijden voor de muren van Sebastopol hebben plaats gehad. Het is voornamelijk in de positie in de nabijheid van Malakoff, dat die ontmoetingen plaats hadden. De geallieerden schenen vast besloten te hebben om zich tot elken prijs van dit fort meester te maken en nieuwe pogingen zijn tot dit doel aangewend.

De Fransche Moniteur, deze bijzonderheden mededeelende meldt, dat de Russische admiraal Istomen in een dezer gevechten gedood is.

Uit Eupatoria geen nieuws. Alléén weet men, dat de Russen op een afstand blijven en dat Omer Pacha rondom de stad vele verkenningen doet.

Niet ten onregte hechtten wij geen geloof aan het te Parijs verspreidde gerucht, dat de regering den 26 Maart eene depêche zou hebben ontvangen, waarin het innemen van een gedeelte van Sebastopol werd gemeld. Dit gerucht was het gevolg eener mystificatie ter gelegenheid van den 1 April juist van pas.

Het Fransch wetgevend ligchaam heeft met 236 tegen 7 stemmen het wetsontwerp op de organisatie van de municipale garde aangenomen. De commissie belast met het onderzoek van het wetsontwerp betrekkelijk eene belasting op de rijtuigen en paarden, die als voorwerpen van weelde te beschouwen zijn is, dit ontwerp zoo als het door de regering aangeboden is, niet gunstig gezind.

Men meldt als zeker, dat het geschil betreffende de goederen der Lombardiers, die in Sardinie genaturaliseerd zijn vereffend is.

De groote raad van Bern heeft den 29sten Maart zijne zittingen gesloten. Deze raad zal in de maand Mei ek. weder bijeenkomen, en zal zich dan in de eerste plaats bezig houden met de vervanging van den heer Brunner, die de functie van lid van het kantonaal uitvoerend bewind niet aanneemt, waartoe hij onlangs gekozen werd ten gevolge der benoeming van den heer Fischer von Reichenbach tot lid van het bondsgouvernement. De heer Brunner wil voor de zorgen aan eene zoodanige betrekking verbonden de functie van directeur der telegrafen, die hij thans bekleedt, niet verlaten.

Uit Spanje wordt gemeld, dat de Carlistische partij in de hoofdstad 20,000 exemplaren doet drukken van eene oproeping tot oproer, welk stuk in alle straten verspreid en naar alle provincien verzonden wordt. Het wetsontwerp op den verkoop der geestelijke goederen is door den Minister van Justitie verdedigd uit het oogpunt van noodzakelijkheid en regtvaardigheid. Hij beweerde, dat de staat het regt heeft om zoo te handelen en wees verder aan dat de algemeene nijverheid ten gevolge der aanneming van dien maatregel zeer ontwikkelen zal.

ENGELSCHE POST.

De *Sans-Pareil*, uit 70 kanonnen bestaande, is Zaturdag jl. te Plymouth aangekomen, aan boord hebbende vier mortieren, te Balaklava prijs gemaakt. Gedurende zijne afwezigheid heeft dit schip 25 man van zijne equipage, ten gevolge der cholera, en 16 in het gevecht verloren.

De maatschappij tot verspreiding van het Evangelie heeft toestemming ontvangen, om tien anglicaansche geestelijken naar het Oosten te zenden, ten einde daar bij de godsdienstoefeningen in het kamp en in de hospitalen behulpzaam te zijn.

— Ten gevolge eener post-conventie zal het brievenport voor de zeelieden der Engelsche oostzeevloot, over Belgie en Pruissen, op 3 pence verminderd worden.

DUITSCHE POST.

De berigten nopens den stand der graangewassen luiden uit alle deelen van Zuid-Duitschland zeer gunstig. De wijnstok heeft thans minder van de vorst geleden dan vroeger.

— Te Karlsruhe zal onmiddellijk na Paasch eene algemeene protestantsche synode gehouden worden. Eene voorloopige commissie dezer synode hield zich reeds eenige dagen geleden bezig met het vaststellen van eenige punten van beschrijving. Naar men wil, moeten die strekken tot het invoeren van een nieuwen cathechismus, nieuw gezangboek, bijbelsche geschiedenis en formulieren der geloofsbelijdenis van de vereenigde kerk.

FRANSCHE POST.

De heer Maarschalk Santa Cruz, buitengewoon zaakgelastigde en minister-plenipotentiaris van Guatemala, zal zich naar Amerika begeven.

De jongste der zonen van den Maarschalk Oudinot is benoemd tot eskadrons-chef van het 3de regement Afrikaansche jagers.

— De *Courier de Lyon* meldt, dat, daar de middelen van vervoer te Toulon niet voldoende zijn, om de geheele garde in te schepen, het vertrek van het overig gedeelte van dit korps tot nader bevel uitgesteld is.

— Men spreekt veel van eene verandering in de redactie van *de Siècle*. De republikeinsche aandeelhouders moeten met de tegenwoordige leiding van dat blad niet tevreden zijn.

— Prins Napoleon heeft aan den heer Alexander Dumas, den zoon, een geschenk doen toekomen, als blijk van tevredenheid over het door dien heer vervaardigde tooneelstuk «le demi monde,» dat dezer dagen voor het eerst werd opgevoerd.

De divisie-generaal d'Autemarre d'Ervillé is benoemd tot

kommandant van de 1ste divisie infanterie van het legerkorps in het Oosten, en zulks ter vervanging van den generaal Forey, benoemd tot kommandant der divisie Oran (Algiers).

Binnenland.

's Gravenhage, 4 April.

Z. M. heeft aan den gepensioneerden kapitein-ter-zee F. Digtvoet, behoord hebbende tot het sedentaire zeewezen in Nederlandsch Indie, gewezen directeur van het marine-etablissement te Soerabaija, thans in Nederland aanwezig, vergunning verleend tot het voortdurend dragen der activiteits-uniform van het corps waartoe hij laatstelijk heeft behoord, en van de onderscheidingsteekenen aan den rang van kapitein-ter-zee verbonden.

Z. M. heeft aan den heer D. Uyttenboogaart, predikant bij de Hervormde gemeente te Loenen op de Veluwe (Gelderland), op zijn verzoek, verleend het emeritaat salvo honore, in te gaan met den dag zijner kerkelijke losmaking.

Wij vernemen nader, dat ook de Hoogleeraar Geel voor het lidmaatschap der Koninklijke Akademie heeft bedankt. De hoogleeraren Geel en Veth behoorden tot de 24 eerst benoemde leden, en reeds aan de vergadering, in welke de heeren Thorbecke en Vreede zijn benoemd, werd kennis gegeven, dat eerstgenoemde heeren zich van de aanvaarding van het lidmaatschap hadden verschoond.

De Opper-Ceremoniemeester heeft bekend gemaakt, dat het Hof den rouw zal aannemen wegens het overlijden van H. K. H. Mevrouw Frederika Louisa Wilhelmina Marianne Charlotte, Erf-Groot-Hertogin van Saksen-Meiningen, voor den tijd van twaalf dagen, te weten: acht dagen den middelbaren rouw, en vier dagen den ligten rouw, ingaande op heden.

H. M. de Koningin heeft ingeschreven voor een aantal exemplaren van het dichtstuk onzer jeugdige landgenoote, Estella Hertzveld, getiteld *God redt!* een vooral uit den jongsten watersnood, uitgegeven ten behoeve der noodlijdenden door de overstroomingen.

HH. KK. HH. Prins en Prinses Frederik hebben gisteren de tentoonstelling van den tuinbouw enz. met H.D. tegenwoordigheid vereerd, en aldaar eenen geruimen tijd doorgebragt.

Door de heeren officieren van het regement grenadiers en jagers, alsmede door de onder-officieren en manschappen van gemeld regement, heeft eene vrijwillige bijdrage plaats gehad voor de noodlijdenden door de overstroomingen. Deze bijdrage heeft het aanzienlijk bedrag opgebragt van *f* 260, buiten hetgeen door heeren officieren bij de algemeen schaalcollecte tot hetzelfde einde is bijgedragen.

De Nederlandsche maatschappij ter bevordering van de afschaffing der slavernij, zal dit jaar hare algemeene vergadering houden, op Woensdag den 25 April aanstaande, des voormiddags ten 11 ure, in het gebouw *Diligentia* alhier.

Wij vernemen, dat Miles Ferni, de jeugdige en talentvolle violenisten, op veelzijdig verzoek, nog een afscheidsconcert zullen geven, dat op Woensdag 11 dezer, in de zaal van de societeit *Vereeniging* zal plaats hebben.

De gewone audientie van den Minister van Marine zal op Vrijdag aanstaande, den 6den dezer, niet plaats hebben.

Heden zijn bij het Prov. Geregtshof van Zuidholland bepleit de termijnen van eisch en van antwoord in de zaak van den heer Lorenceau, appellent, tegen den heer Maxwille geintimeerde. De voortzetting der pleidooijen is bepaald op Maandag den 23 dezer, zullende alsdan de heer van der Linden aanvang nemen met den termijn van repliek.

Naar men verneemt, wordt er spoedig eene groote vermindering bij het leger te gemoet gezien.

Naar men verneemt, is de heer Renaud, directeur der Fransche opera alhier, wederom voor het speelsaizoen van 1855/56 benoemd geworden. Na deze zijne benoeming heeft hij aan de dames Geismar, D'Hélens, Leonti en Duprato, alsmede aan den heer Bazin, de hernieuwing hunner contracten schriftelijk aangeboden, en is daarop Zondag ll. onmiddellijk naar Parijs vertrokken, ten einde aldaar nieuwe engagementen te sluiten.

Reeds moeten onderscheidene aanvragen voor de plaatsing van spellen en tenten voor de aanstaande kermis alhier hebben plaats gehad. Was men het voorgaande jaar verstoken van een groot cirque, dit jaar zal men er twee hebben; niet alleen de heer Eduard Wollschläger zal deze kermis weder een bezoek komen brengen, maar ook de zoon van onzen in de rijkunst zoo bekenden stadgenoot, den heer Baptiste Loisset, zal ditmaal als directeur optreden. Heeft hij het publiek te Berlijn nu zes achtereenvolgende maanden genoegen weten te verschaffen, zoo twijfelt men niet, of hij zal met zijn uitmuntend gezelschap, in de korte kermisdagen deresidentie-bewoners den roem weten te handhaven, dien zijn vader zich als directeur hier te lande heeft weten te verwerven.

In verband met art. 5 der kieswet, bestaat, naar men verzekert, bij de Hooge Regering het voornemen, om, tengevolge der sedert de invoering dier wet toegenomen bevolking binnen dit Rijk, welke op ult. Dec. bedroeg 3,195,132 zielen, eene geheele wijziging te brengen in de tegenwoordige indeeling der kies-districten, alsmede om tevens het getal leden voor de Tweede Kamer der Staten-Generaal met 3 te vermeerderen en alzoo te brengen tot 71 leden. (*'s Gravenhaagsche Nieuwsbode.*)

De staat der Nederl. Bank was op 31 Maart jl.: omloopende bank-biljetten *f* 92,560,425; saldo's van rekeningen courant *f* 15,930,785.11; munt en munt-materiaal *f* 102,769,042.27.

Men verneem, dat de afdeeling Delft en Westlandsche dorpen der Nederlandsche maatschappij ter bevordering van de afschaffing der slavernij, door de ijverige bemoeijingen van den heer den Beer Poortugael tot stand gebragt, zich dezer dagen als zoodanig heeft gevestigd, dat de benoeming van leden van het bestuur heeft plaats gehad; de heer Dr. Roeens voorzitter, de heer de Haan secretaris, de heer van der Hegge Spies penningmeester. Het eerste nommer van het maandblad, uitgegeven van wege de genoemde maatschappij, ziet heden het licht. (*Delftsche Courant.*)

Z. M. de Koning heeft, bij Hoogstd. vertrek uit Amsterdam, eene gift van *f* 2000 voor de algemeene armen dezer stad aan den burgemeester doen ter hand stellen.

Wijders heeft Z. M. de opbrengst van de tooneelvoorstelling van jl. Zaturdag avond doen ter hand stellen aan de algemeene Commissie voor den watersnood, na alvorens zelf die som tot een bedrag van *f* 3000 te hebben verhoogd.

Aan den heer de Vries, directeur van den Hollandschen Schouwburg, heeft Z. M. doen toekomen eene schadeloosstelling, ruim overtreffende het verlies, door dien heer geleden, ten gevolge van het afstaan der ontvangst van jl. Zaturdag avond voor de behoeftigen door den watersnood.

De werklieden van den scheepsbouwmeester F. F. Groen, alhier, mogten zich insgelijks verheugen in eene gift van Z. M., hun uit handen van den heer J. D. Cramer toegekomen, als een bewijs van Zr. Ms. tevredenheid, over het op Zaturdag jl. afgeloopen barkschip Koning Willem III.

De Koning heeft ook bij herhaling aan den burgemeester betuigd, dat hij bijzondere sympathie voor de hoofdstad gevoelde, en dat vooral ten gevolge harer zoo uitstekende en loffelijke houding bij de jongste ramp, welke een gedeelte van ons vaderland heeft getroffen.

Uit het algemeen verslag van den staat van het schoolwezen in Nederl. Indie, tot Ult. December 1852, blijkt, dat er door het gouvernement zeer belangrijke ondersteuning verleend wordt, om het onderwijs onder de inlandsche Christenen te bevorderen. Inzonderheid is het merkwaardig, wat daaromtrent te Amboina en onderhoorigheden gedaan is, en het nieuwe middel, dat beproefd is, namelijk het aanleggen van tuinen bij de Christenscholen, om zoo practische kennis van landbouw onder het volk te verspreiden. Jammer, dat bijkomende omstandigheden oorzaak zijn, dat die poging tot dusverre niet gunstig geslaagd is.

Men heeft scholen te Roetoeng met 60 leerlingen, te Hootoemoerij met 162 leerlingen, te Letjhary met 26 leerlingen, te Ema met 116 leerlingen, te Hoekoerika met 17 leerlingen, te Kilang met 78 leerlingen, te Galala met 39 leerlingen, te Roema Tiga, zonder veel vrucht, te Lata met 52 leerlingen en te Hallong met 49.

Al deze scholen staan onder inlandsche onderwijzers: aan welke veel lof wordt toegezwaaid. Men klaagt over den zangeringen toon van lezen der leerlingen, maar roemt den bijzonderen aanleg voor zang en muzyk. Ook op Java zijn verscheidene scholen van dien aard.

Uit Woudemberg schrijft men van den 3 April:

Het water is hier weer gewassen, de straatwegen in het dorp en op de Geeresteinsche zijn weder overloopende. God geve, dat de Rijn doorgaans valle; want anders kan men waarlijk het einde onzer ramp niet voorzien. — Daarbij komt nog dat het tijd wordt de broeibakken voor den tabak te zetten, en de grond is daartoe geheel ongeschikt, staande zelfs voor een groot deel nog onder water. (*U. Ct.*)

Scheveningen, 4 April. Ziethier de namen der equipage, die met de Scheveningsche pink *de Jonge Cornelia* is verongelukt:

Leendert den Dulk, stuurman, nalatende eene weduwe en drie kinderen.

Jan Keus, matroos, nalatende eene weduwe en negen kinderen.

Michiel de Häger, matroos, nalatende eene weduwe en drie kinderen.

Arie Pronk, laat eene weduwe achter.

Maarten van der Toorn, een jongeling, die nog bij zijne ouders te huis was. De ouders hebben nog vier kinderen ten hunnen laste.

Gijsbert Overduin, was ook nog bij zijne ouders inwonende.

Jacob de Heijer was de steun van eene weduwe met vier kinderen.

Er is ahusivelijk gemeld, dat er vier lijken in den romp van het vaartuig zijn gevonden; dit moet vijf zijn.

Zwolle 2 April. Gister is bij den heer van Hoogstraten voor de zich ter dezer stede gevormd hebbende commissie tot daarstelling eener verloting ten voordeele der noodlijdenden door den jongsten watersnood, van Hare Majesteit de Koningin ontvangen eene zeer fraaije pendule in brons en verguld, en rustende op een marmeren voetstuk. Men verblijdt zich zeer over dit blijk van Vorstelijke belangstelling en deelneming.

— Op den 7 Julij aanstaande zal alhier eene bijeenkomst plaats vinden van al de in Overijssel aanwezige liedertafels uit meer dan 100 zangers bestaande. Het denkbeeld dezer bijeenkomst, welke ten doel heeft het geven van een vocaal concert, begeleid van instrumentale muzijk, is uitgegaan van de liedertafel te Zwolle, en werd met algemeenen bijval door de andere ontvangen. Het programma der uit te voeren stukken is reeds vastgesteld en bevat uitmuntende compositien van Mendelssohn, Kreutzer, Fisscher, Neithardt, Abt en andere beroemde toonkunstenaren, terwijl eene motet van den heer Worf, directeur der Almelosche liedertafel, tevens onder de uit te voeren stukken behoort. Het concert, waarvoor de repetitien nu alreeds zijn aangevangen, belooft derhalve veel goeds. Elke liedertafel zal daarenboven een afzonderlijk nummer van het programma vervullen.

Na afloop van het concert werd een vauxhall gegeven, hetwelk door ieder, die het concert heeft bijgewoond, zonder prijsverhooging, kan worden bezocht.

Het tijdstip der bijeenkomst is gesteld op 7 Julij, omdat zich alsdan de provinciale staten hier bevinden, en de tijd van het jaar toelaat, dat velen uit deze provincie zich, ter bijwoning van het concert, naar de hoofdplaats begeven. Deze zullen hierin eene dubbele aansporing vinden, daar alsdan de tentoonstelling van schilderijen, te houden door het genootschap *Rembrandt*, reeds zal geopend zijn.

De directie voor de uitvoering der zang en muzijk is aan den heer A. Hempenius opgedragen; met de zorg voor het overige gedeelte der feestviering zijn als commissarissen belast de heeren J. E. T. Schaapman, J. van Deventer H.A.z., J. H. L. Hogendijck, J. A. Hijner, D. Doijer H.z. en G. J. C. J. Schaapman.

Schoon aanvankelijk bij dit bestuur het voornemen bestond om zelfs volksspelen aan het muzijkfeest te verbinden, is daarvan later, in overleg met de directie der Ijsclub, afgezien en aan deze de zorg voor volksvermaken overgelaten.

Wanneer het mijzijkfeest aan de daarvan gekoesterde verwachting mogt beantwoorden, waartoe alle hoop bestaat, zal vervolgens, heurtelings in eene der plaatsen, waar de liedertafels zijn gevestigd, hetzij jaarlijks, hetzij om de twee jaren zoodanige bijeenkomst plaats vinden.

Het zal niet kunnen missen, dat hierdoor op de beoefening der vocale muzijk een gunstigen invloed wordt uitgeoefend. (*Prov. O. en Z. Ct.*)

Maastricht, 4 April. Uit de heden gehouden opening der gisteren ingeleverde stembiljetten ter verkiezing van een lid der Tweede Kamer van de Staten-Generaal ter vervanging van den heer Wintershoven, is gebleken, dat zijn ingekomen 955 biljetten. Volstrekte meerderheid 469. De heer de Limpens bekwam 450, de heeren Sassen en Wenmakers ieder 195 stemmen, zoodat er eene herstemming tusschen deze drie heeren zal moeten plaats hebben.

Ingezonden Stukken.

Rotterdam, 4 April 1855.

Aan de Redactie van het Dagblad *de Grondwet*.

Sedert eenige dagen is dit blad het strijdperk geworden, der voor- en tegenstanders van het weduwen-fonds, onder directie van Te Winkel en Rietveld, te Amsterdam, en treurig genoeg ontaardt die strijd reeds in personaliteit.

Ik geloof, dat wij evenwel eerst aan het begin van den oorlog zijn; want om te beginnen met het artikel ten voordeele van de heeren Arbon en Gorlitz, dat de eer heeft numero 1 te zijn, hebben wij ongetwijfeld nu eene reeks artikelen te wachten van alle andere genootschappen, om te bewijzen, dat *allen* even *goed* zijn, de een al *beter* dan het ander.

Maar wanneer alle mannen, die voor hunne betrekkingen iets willen doen, en zich daarom in hun leven ontberingen getroosten, nu geen geld hebben om deel te nemen in genootschappen, die zoo schrikbarend duur zijn, willen zij dit gaarne overlaten aan die personen, die zoo ruim bemiddeld zijn.

Maar mogen dan, de karig bemiddelden, niets voor hunne vrouwen doen, alleen omdat zij geen geld genoeg hebben?

Ja, voorzeker ja, en even als de begrafenis-fondsen, die thans tegen tegemoetkoming eener kleine wekelijksche bijdrage de minder gegoeden eene fatsoenlijke ter-aarde-bestelling bezorgen, even als de genootschappen voor geneeskundige hulp (eene uitbreiding en verbetering der van ouds her bestaande gilde-bussen), zoo is het genootschap in quaestie eene toevlugt voor een groot getal minder bemiddelden, en de reeds trekkende weduwen bemerken bij de betaling niet, of er eene hooger hand al of niet is geadgekeurd. Dit genootschap is begonnen met voor de hoogste klasse (van *f* 1000) slechts *f* 500 te betalen; dit is reeds eene speculatie; want in meest alle andere fondsen, moet men eene evenredige verhooging betalen bij buitengewone omstandigheden, en daar dit niet is, en men rigoureuse voorschriften heeft, failleert of accordeert men, adres aan het *Heil der Vrouwen* enz.

Maar het genootschap in quaestie kan niet failleeren, het kan door het geschrijf van *niet* leden, of van gewezen leden, die niet meer willen of kunnen betalen, nadeel ondervinden: hetzelve is geheel onderling, even als dat van de heeren *de Jong en Comp.* met het onderscheid dat men daar de schade hoofdelijk omslaat, en hier minder uitkeert.

Maar wanneer men voorziet dat dit zou kunnen gebeuren, wie zal dan beletten, dat met het oog op verkregen regten, en zonder terugwerking er bepalingen kunnen worden gemaakt van verhooging voor de deelhebbers b. v. beneden de 30 jaren, waarvan het genootschap de jonge weduwen lang tot zijn last kan hebben.

Nog andere voorzieningen voor de toekomst zijn te maken, en dit zal ook wel gebeuren, maar er is nog geen *periculum in mora*! Over 6 jaar, later spreekt men over 10 jaar zal het gedaan zijn: de felle bestrijders zullen nog wel wat prolongeeren.

Ik voeg hier ten slotte alleen bij, dat een der brochureschrijvers, ik geloof de heer C. of K. gesproken heeft van een getal van 400 nieuwe leden, hetwelk jaarlijks zou noodig zijn tot instandhouding, welnu; het doorloopend nummer, dat op 1 Mei 1854 werd uitgegeven, was no. 3571, en op 20 Maart, 1850 no. 3995, hetgeen eene vermeerdering aanduidt van 424.

Trekt daar nu eenige overledenen af; want de Utrechtsche volgelingen, waren reeds vóór 1 Mei 1854, misschien wel in April 1853, vertrokken; dan is het te verwonderen, dat niettegenstaande dezen fellen strijd, er nog zoo vele leden bijkomen, maar de oogen gaan open, en eindelijk ontwaart men, waar de wind van daan komt.

Ik zal mij verder met geen geschrijf inlaten, daar ik er niet van houd; en alleen later mij bemoeijen met deze zaak, wanneer zij door doelmatige bepalingen voorziening zal behoeven; maar zoo verre zijn wij nog niet.

SINCERUS.

Varia.

DE NIETS-WETERS (KNOW-NOTHINGS) IN AMERIKA.

De buitengewone toename van landverhuizers uit Europa naar de verschillende staten van Noord-Amerika heeft ten gevolge gehad, dat reeds thans onder de 20 millioen inwoners der Vereenigde Staten omstreeks 4 millioen worden gevonden, die aldaar niet geboren zijn. Vermits deze laatsten echter, voornamelijk in het noorden, waar zij reeds na een verblijf van een half jaar alle burgerregten mogen genieten, een grooten invloed, dikwijls een beslissenden op den gang van bestuur en politiek uitoefenen, zoo is het patriotismus der geboren Amerikanen op eene gevoelige wijze geschokt en opgewekt. Wel is waar had zich reeds voor twintig jaren eene vereeniging gevormd met het doel alle „vreemdelingen" van ambten en staatsbetrekkingen uit te sluiten en tien jaren lang werkte zij inderdaad in dezen haren geest naar verschillende zijden heen; doch naardien de aan het roer staande staatsmannen voor de kolonisatie gunstig waren gestemd, ja haar zelfs door vele wettelijke bepalingen krachtdadig in de hand werkten, in stede van haar te bemoeijelijken of te beletten, zoo ging van lieverlede de vereeniging van Amerikaansche inboorlingen (*native Americans*) te niet; in onze dagen verheft zij zich echter op nieuw even onverwacht als plotseling en wel met onstuimigheid en blinden ijver onder den naam van *know-nothings*, en voor eenige maanden openbaarde zij haar bestaan gelijktijdig op alle punten des lands. Zij vertoonde zich niet alleen in de oostelijke staten en in de groote steden, maar voornamelijk in het westen, alwaar de meeste landverhuizers zich hebben gevestigd.

De *know-nothings* geven zich onbewimpeld uit voor datgene wat zij zijn, dat is als de onverzoenlijke vijanden van alle kolonisten en genaturaliseerden, en noemen zich de eenige ware vertegenwoordigers der Amerikaansche nationaliteit. Van partijvragen onder zich willen zij niets weten; zij handelen volkomen eenstemmig en vereenigen al hunne kracht tegen den invloed van vreemden. Ten einde dezen invloed te bestrijden en te verzwakken, handelen zij even als de revolutionnairen in de oude wereld en organiseren zich onder den naam van *handhavers en beschermers der vrijheid*, bijna op militaire wijze, in regementen, kompagniën en brigaden. Zij eischen wel is waar van hen, die tot hunne partij toetreden, geene eedsaflegging, maar slechts de verzekering van het woord van eer, dat zij de wetten des lands als goede burgers zullen eerbiedigen en handhaven. Zoodra de rust gestoord wordt, een oploop of straatoproer ontstaat, begeeft de kommandant der know-nothings zich naar den Mayor of Sheriff der plaats, om zijne diensten tot het herstellen van den vrede aan te bieden. Ook op deze wijze trachten zij de regering voor zich te winnen, doch zij gaan verder; zij verlangen de invoering van een zuiver Amerikaansch schoolonderrigt, voornamelijk echter de *afschaffing van alle naturalisatiewetten* en weten bij elke gelegenheid de op zich zelve juiste stelling te verdedigen, dat *vreemdelingen* nooit en onder geene voorwaarde aan de regering of het bestuur van een land, waarin zij niet geboren zijn, mogen deel nemen.

Doch dit is nog niet genoeg. Vermits bij verre het grootste gedeelte der landverhuizers, die zich in Amerika vestigen, de Katholieke godsdienst belijdt, zoo zijn de know-nothings begonnen eenen kruistogt tegen het katholicismus te prediken, dat zij als den gevaarlijksten vijand van de Amerikaansche vrijheid beschouwen. Zij rigten de dringendste uitnoodiging aan de Protestanten en schijnen zelfs niet ongeneigd te zijn, het oude fanatismus der Puriteinen, indien het mogelijk ware, weder in het leven te roepen. Tot dat einde hebben zij reeds een weekblad opgerigt onder den titel van: *The know-nothing and American crusader*, waarin het heet: „de grootste, de vreeselijkste vijand des lands, dien wij Amerikanen boven elk ander te duchten en te weren hebben, is de buitengewone magt en aanhang der katholieke kerk en haren bereids bestaanden onberekenbaren invloed op onze aangelegenheden. Reeds heeft zij haren reuzenarm opgeheven enz." En zoo hitst de nieuwe partij onvermoeid de gemoederen aan om den godsdiensthaat tot een fellen brand te doen overslaan. De discipline der know-nothings is eigenaardig. Zij komen nergens met geweld en praal voor den dag; zij verzamelen zich nergens rondom eene openlijk ten toon gestelde vaan of banier, ja zij spreken weinig en bewaren langen tijd het stilzwijgen; zij werken meer in stilte en negatief, vooral bij de verkiezingen, om hunne partijgangers in het congres en in betrekkingen te plaatsen, waar zij nooit het *laatste* of *eindoel*, dat zij beoogen, laten blijken.

Doch het blijft niet altijd bij de grondwettige, negatieve werkzaamheid der vereeniging. Als de Amerikaansche partijgeest eenmaal opgewekt is, dan woedt hij als een wild dier. Zoo begonnen de know-nothings in New-Orleans tegen de Ieren, die zij bijzonder haten, een bloedigen strijd te voeren, die veertien dagen duurde, vele slagtoffers kostte en op geene andere wijze te onderdrukken was, dan dat de overheid een regement soldaten de stad liet beschutten en genoegzaam in staat van beleg stelde. Te St. Louis hadden de democraten, om de benoeming van hunne candidaten voor het Congres door te zetten, de Iersche spoorweg-arbeiders honderd mijlen ver laten komen. Des niet te min gelukte het den know-nothings hunne candidaten te doen benoemen en de gevolgen daarvan waren bloedige vechtpartijen, die vele dagen voortduurden.

De verstandige en rustige Amerikanen keuren de pogingen der nieuwe partij af; want ofschoon het alleszins begrijpelijk is, dat het Protestantsche en Amerikaansche gevoel met wantrouwen en argwaan jegens het reusachtig toenemen van vreemde elementen vervuld is, zoo is de tijd nog ver van gekomen, om reeds thans den noodkreet aan te heffen, en met angst zien de vrienden der Vereenigde Staten, binnen- en buitenlandsche, op het streven en woelen eener partij, gelijk de know-nothings, om het staatkundige en godsdienstige fanatismus tot bereiking van haar doel te hulp te roepen, die even als de vrijmetselaars in Europa, geheime teekens en loges bezitten en zich niet ontzien, hunne leer met geweerschoten te bekrachtigen. — (*Onze Tijd.*)

Verbetering in het verwen van zijde.

Volgens H. Le Lièvre moet men zijde, die tot nu toe gewoonlijk met salpeterzuur-ijzer gebeten en met een afkooksel van eikenbast behandeld is geworden, om eene zwarte kleur voort te brengen, met een afkooksel van elzenbast behandelen, waardoor een veel schooner zwart verkregen wordt. Zoo ook geeft de behandeling met quercitron eene schoonere kleur dan met fustikhout. Vervolgens wordt door het gebruik der fijnste olijf-oliezeep eene uitstekende uitkomst verkregen.

Repert. of Pat. Inv.

Manier van Landeman om koud en warm te bleeken.

Deze manier bestaat voornamelijk daarin, dat de te bleeken voorwerpen, katoen, zijde, vlas, wol, niet met warme, maar met koude oplossingen van potasch, soda, kalk behandeld worden; in het bijzonder wordt het gebruik van met koud water bereide kalkmelk aanbevolen. De koud gebleekte stoffen hebben van hare sterkte en gewigt minder verloren, dan na de warme bleeking; voor deze laatste werden de alkalische oplossingen tot op 150 — 170° F. verward, terwijl de derde manier van bleeking daarin bestaat, dat de stoffen met eene koude oplossing van chlorkalk en kalkmelk gelijktijdig behandeld worden.

Zilveren Spiegels.

Volgens Draijton wordt het vocht ter verzilvering het best op de volgende wijze bereid: 2 lood ammonia, 4 lood salpeterzuur zilveroxijde, 6 lood water en 6 lood wijngeest worden vermengd en laat men voor het gebruik gedurende 3 — 4 uren staan. Bij 2 lood van dit vocht, dat doorgezegen is, wordt ¹/₃ lood in gelijke deelen wijngeest en water, van elk ¹/₃ pond opgeloste suiker gevoegd. Kan het mengsel eenige uren vóór het gebruik bereid worden, dan is de druivensuiker het beste. Voor de verzilvering wordt de vloeistof op de te verzilveren glazen oppervlakte geschonken en gedurende eenigen tijd op 10°. C. verwarmd; zoodra het zilver volkomen droog is, kan het met een lakvernis overtrokken worden. Het gebruik van suiker is voordeeliger dan dat van aetherische olien.

Per Telegraaf.

Parijs, 4 April. De *Moniteur* behelst een rapport van den generaal Canrobert, waarin gezegd wordt, dat de uitval der Russen op de werken tegenover den toren van Malakoff, met kracht terug geslagen is, waarbij de vijand een verlies van 2000 man aan dooden en gewonden leed; het verlies der Franschen bedraagt, volgens dit rapport, slechts 600 man.

Op verzoek van prins Napoleon is officiëel eene aanklagt ingediend tegen den uitgever van het pamflet, dat te Brussel verschenen is, onder den titel van: *Memorie aan den keizer door een hoofd-officier.*

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM, 4 April 1855.

Nederland.	Pct.	
Ned.W.Schuld.	2½	61 15/16 2 2
Dito Certificat. .	3	78¾ 7/8 13/16
Dito Dito . .	4	91 1/8 5/16 5/16
O. I. Leening. .	4	
Amort. Syndic.	3½	90
Hand.-Maats. .	4½	
Belgie.		
Certificaten. . .	2½	
D° *Rothschild* .	2½	50 5/8
Frankrijk.		
Obligatiën . . .	3	
Spanje.		
Nieuwe	1	18 3/16
Dito Buitenl. .	3	
D° Binnenl. 6/m.	3	31 5/8
Bew. Sp. Com.		5 5/16 7/16
Amort. Schuld.		
Portugal.		
Londen nieuwe.	3	38 11/16
Dito uitgest . .	4	

Rusland.	Pct.	
Hope 1798/1816	5	101¾
Dito 1828/1829	5	
Cert. 1831/1838	5	
Dito Dito	4½	
Dito *Hope* . . .	4	77
Dito *Stieglitz* .	5	76¼
Dito dito 5e Ser.	4	
Dito 1854 . . .	5	82
Inschr. Assig. .	6	
Certific. dito. .	6	
Polen.		
Obligatiën . . .	4	69¾
Oostenrijk.		
Metalliek . . .	5	68 ¼
Dito bet. Amst.	5	74 5/8
Dito Nation. .	5	67½
Dito 1847 . . .	2½	82 3/8
Dito 1851/1852	2½	82 3/8

Mexico., te Londen 3 pct. $19\frac{13}{16}$; Gren. te Londen p. 100 $2\frac{1}{2}$ pct. $15\frac{1}{2}$; dito Uitg. $6\frac{3}{4}$, $\frac{7}{8}$; Venez. Uitg. $1\frac{1}{2}$.

Zonder dat de markt heden van eenig merkwaardig belang was, verkeerde de markt heden in eene algemeene willige stemming.

LONDEN, Dingsdag 3 April. Consols op t. $92\frac{1}{8}$, Venezuela 27; dito Uitg. 12; Gren. Uitg. $6\frac{7}{8}$, $7\frac{1}{8}$; Spanje 1 pct. $18\frac{1}{8}$, $\frac{3}{8}$; dito Certific. $5\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$; Turksche leening 80.

PARIJS, Dingsdag 3 April. Fr. $4\frac{1}{2}$ pct. 94.75; dito pct. 70.10; Sp. binn. 3 pct. $31\frac{5}{8}$; dito 1 pct. 18.

WEENEN, Dingsdag 3 April. N. Metall. $82\frac{5}{8}$; Nat. Leen. $87\frac{1}{2}$; Bankactien 1104; Lombarden 101; Loten 1854 $105\frac{1}{4}$; Zilver $25\frac{1}{4}$; Wissel op Londen 12.10; dito op Parijs 146.

Te beginnen met heden zal de Oostenrijksche nationale bank, op last van het ministerie van financien, in klinkende munt (zilver) betalen, de Coupons der Nationale 5 pCt. leening vervallende 1 Julij aanst. en zulks onder aftrek der Disconto à 5 pCts. 's jaars.

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.